

[Laurits Knudsen.]

stitsministeren give Tilladelse til paa mange forskellige Omraader. I § 4 bestemmes det saaledes, at § 1 ikke kommer til Anvendelse paa militære Myndigheder, og en Del af Bestemmelserne i §§ 2 og 3 kommer ikke til Anvendelse paa kommunale Myndigheder, Statsmyndigheder eller paa frivillige Korps, som har Overenskomst med Forsvarsministeren i Henhold til Loven af 7. August 1922. Jeg maa sige allerede nu, at alle de Undtagelsesbestemmelser, der er nævnt her, kan vort Parti ikke tiltræde. Vil Staten opretholde disse frivillige Korps og maaske andre Institutioner, maa det være saaledes, at de selv hverken kan skaffe sig Vaaben eller tilvirke dem eller skaffe sig Ammunition. Det hele skulde være under Statens Kontrol.

Vi kan ikke se rettere end, at der er Grund til, at man meget nøje overvejer dette Lovforslag, og jeg kan udtale min Tilfredshed med, at man allerede fra Venstres Side har udtalt Ønske om at se lidt nærmere paa Lovforslaget i et Udvalg. Der er derfor ikke nogen Grund til ved denne Lejlighed at gaa dybt ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Jeg vil kun understrege, at §§ 1, 2, 3 og 6, som omhandler Forbudene, er affattet saaledes, at Ministeren samtidig faar Bemyndigelse til at give særlige Tilladelser. Vort Parti maa hævde, at naar man har en Lov af denne Art, maa man enten have Forbud eller Tilladelse; en særlig Bemyndigelse til at afvige fra Bestemmelserne i saa udstrakt Grad, som Tilfældet er efter dette Lovforslag, kan vort Parti altsaa ikke tiltræde. Vi er villige til en fortsat Behandling af Lovforslaget i et Udvalg, men vi er imod denne udstrakte Bemyndigelse for Ministeren til at afvige fra Lovens Bestemmelser.

Døcker: Jeg betragter dette Lovforslag nærmest som en Kodificering af de gældende Bestemmelser vedrørende Tilvirkning, Erhvervelse og Besiddelse af Vaaben, en Kodificering, som vi har manglet, og som jeg altsaa betragter som et Fremskridt. Jeg skal ikke paa nogen Maade komme ind paa de Betragtninger, som den ærede sidste Taler lod komme til Orde, thi Lovforslaget omhandler kun det civile Liv. Alt hvad der vedrører det militære Forsvar, ligger efter min Mening udenfor; man kan ikke lægge hverken Afrustnings- eller Rustningsmeninger ind i Forslaget. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem skyder langt over Maalet.

Skønt jeg altsaa tiltræder Tanken i

Lovforslaget, ønsker jeg dog, at det bliver Genstand for en Forhandling i et Udvalg, idet der er adskillige Bestemmelser, som synes mig at trænge til en nærmere Forklaring. Det gælder f. Eks. § 3. Den gaar ud paa, at enhver, der er i Besiddelse af Vaaben, være sig af mere eller mindre voldsom Beskaffenhed, skal gøre Anmeldelse derom. Det kan let føre til urimelige og maaske til besværlige Forhold. Man kunde maaske søge at faa Bestemmelsen modificeret lidt; for det er dog ret urimeligt, at en Mand, der paa en eller anden Maade er kommet i Besiddelse af et Skydevaaben, uden at han nogen Sinde har brugt eller tænkt paa at bruge det — han har maaske faaet det som Gave —, straks skal gøre Anmeldelse derom til vedkommende Myndighed. Der kunde muligvis tænkes en Simplificering af dette. Jeg forstaar i og for sig meget vel Meningen. Den er efter min Opfattelse den, at man ønsker en Beskyttelse for det almindelige, borgerlige Samfund overfor Bevægelser, som muligvis kunde være af ret voldsom Beskaffenhed.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Bestemmelser. Der er naturligvis det at sige, at en hel Del af de Bestemmelser, vi hidtil har haft, er truffet under Krigstiden — Krigen var vel den egentlige Drivfjeder dertil —, altsaa paa et Tidspunkt, da man var opskræmt. De Bestemmelser maatte vel delvis betragtes som midlertidige; men jeg tror i Virkeligheden, disse Bestemmelser bør opretholdes. Jeg holder bestemt paa, at Lovgivningsmagten saa lidt som muligt skal indlade sig paa at lovgive paa Tid; man kan jo altid, hvis man er misfornøjet med en Lov, ændre den.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i et Udvalg.

Marie Hjelmer: Jeg hilser med Tilfredshed dette Lovforslag, som jo hovedsagelig er en Kodificering af ældre og nyere Love samt ministerielle Bekendtgørelser angaaende Tilvirkning, Erhvervelse, Indførsel o. s. v. af Vaaben og Ammunition; det er praktisk at faa det hele samlet under eet. Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed den Udvidelse af Kontrolbestemmelserne, som foreslaas; vi fra vor Side kan fuldt ud billige, at Justitsministeren har Haand i Hanke med alt, hvad der foretages i Henseende til Tilvirkning af Vaaben og Omgangen dermed. Alt i dette Lovforslag kommer jo an paa Justitsministeren og hans Hjælpere, Politidirektøren, Politimestre o. s. v., og